

Saps el SAB?

Text > XAVIER CORTADELLAS

Il·lustració > XAVIER ROQUETA

Imagineu-vos un editor que acaba d'editar un llibre. Naturalment el vol vendre. Però sap de sobres que el vendrà poc. Està convençut que el llibre té prou qualitat. Això sempre es diu, però en aquest cas és cert. El que passa és que ni el gènere, ni el tema, ni el nivell de llengua d'aquest llibre li fan pensar que el pugui vendre gaire. L'editor, però, s'arrisca perquè el llibre li agrada, perquè pensa que prestigiarà la seva editorial, que enriquirà la literatura de la llengua en què el publica i perquè confia que interessarà a uns pocs centenars de lectors. Compta, a més, amb el SAB. El SAB, per si no ho sabeu, és el Servei d'Adquisició de Biblioteques. Funciona prou bé. I és prou just. Però això no vol dir que ho encertin sempre. Darrere del SAB hi ha un comitè d'experts format per tres o quatre persones relacionades amb les biblioteques. Ben entès, pot ben ser que faci temps que alguna d'elles no estigui a cap biblioteca pública. Vull dir davant dels lectors. Això passa en molts altres sectors. A l'ensenyament, per exemple. Per dir-ho així, és el preu que algú ha de pagar quan prospera. Aquest comitè estudia les propostes d'adquisició dels llibres que li arriben, els tria seguint uns barems objectius i subjectius, si bé també aquests últims miren que siguin com més objectius millor: la seu de l'editorial, el nombre de llibres anuals que editen... En fi, que l'objectivitat no existeix. No hi ha cap concurs infal·libre. Finalment, aquest comitè fa la llista dels llibres que ha acceptat. L'envia a les biblioteques. L'última paraula serà de la gent que hi treballa perquè cada biblioteca s'autogestiona. Però ara reculem. Som en el moment que aquell editor ha presentat el seu llibre al SAB. Passa el termini. Dies més tard, rep el correu electrònic amb la resolució. L'obre i llegeix que el seu llibre ha estat rebutjat. Li diuen, tal com es diu sempre, que no hi ha més pressupost. Però ell es queixa, indaga, presenta un recurs i, al final, algú del comitè li comenta que «el llibre que ha

editat té massa qualitat per a les biblioteques». Quan un editor es mou i protesta li pot passar això. Dir-li que el seu llibre és massa bo per aquell concurs és una manera elegant de treure-se'l de sobre. No sé si el reconfortarà. No tindrà, diguem-ne, aquesta ajuda, però sí que sembla que tingui més prestigi. Em diuen que a un dels editors a qui li va passar això es deia Quim Torra. Avui és el president de la Generalitat, com ja sabem tots. Potser, si ara presentés aquell llibre, li dirien que té tanta qualitat que ajuda a fer encara millors les biblioteques. I això sense haver de modificar el concurs. El tema dona per tant que, si m'ho permeten, em fa l'efecte que continuaré parlant-ne.

Funciona prou bé. I és prou just. Però això no vol dir que ho encertin sempre.

